

Připomínky Občanského sdružení spotřebitelů TEST

k opatření obecné povahy, kterým se stanoví technické a organizační podmínky pro realizaci přenositelnosti telefonních čísel a zásady pro účtování ceny mezi podnikateli v souvislosti s přenositelností čísel.

Připomínka k části první článku 4 odst. 5 písm. c):

Domníváme se, že OOP jako takové by vůbec nemělo upravovat, jaké osobní údaje se mají uchovávat. Tato úprava by měla patřit do zákona, případně by se dalo v určitých případech akceptovat obecné vymezení v zákoně a specifikace v nařízení vlády nebo vyhlášce. V případě uchovávání historických dat by měl být jasně definován účel tohoto uchovávání, jinak lze těžko hodnotit účelnost. Přikláníme se k tomu, že navrhované ustanovení mohlo být v rozporu s § 5 odst. 1 písm. d) ZOOÚ. Problémem je i neomezený on-line přístup operátorů k osobním údajům, který by mohl porušovat § 13 ZOOÚ. **Navrhujeme tento bod zcela vypustit.**

Připomínka k části 3, článku 9 odst. 5 písm. g) a e):

Navrhované ustanovení znemožňuje přenos tel. čísla v případě, kdy sice byla podána platná výpověď v souladu s podmínkami sjednanými ve smlouvě, ale tento projev vůle ukončit smluvní vztah s operátorem učinil účastník dříve, než se obrátil na přejímajícího operátora za účelem přenosu tel. čísla.

Přenos tel. čísla je tedy možný za předpokladu: (kumulativní naplnění podmínek)

- (i) účastník vypoví platně smlouvu nebo učiní jiný krok směřující k ukončení smluvního vztahu v souladu se smlouvou a všeobecnými smluvními podmínkami, a
- (ii) smlouvu vypoví, ale až poté, kdy si zadá objednávku na přenos tel. čísla k přejímajícímu operátorovi. Přičemž výpověď musí u opouštěného operátora podat do 5 pracovních dnů od zadání objednávky do společného řešení.

Domníváme se, že navrhovaný článek 9 odst. 5 písm. g) naprosto neodůvodněně omezuje přenos tel. čísel.

Příklad: Účastník má smlouvu na dobu určitou (2 roky). Na základě sjednané smlouvy nelze tento smluvní vztah předčasně ukončit (což se typicky objevuje ve všeobecných smluvních podmínkách). Účastník se rozhodne přenést si telefonní číslo. Účastník počká, až mu doběhne 2- letá smlouva.

Mohou nastat tři situace:

- (i) automatická prolongace na dobu určitou, která způsobí nemožnost přenosu po dobu dalších 2 let

(ii) automatická prolongace smlouvy a změna na dobu neurčitou, kdy si spotřebitel musí zjistit, že napřed musí požádat o přenos tel. čísla, a teprve pak může vypovědět smlouvu.

(iii) ukončení smluvního vztahu a poskytování služeb ke dni ukončení smluvního vztahu, což bude znamenat, že číslo nebude aktivní (čl. 9 odst. 5 písm. e), což následně povede k odmítnutí objednávky, a tedy k nemožnosti přenosu.

Stanovení podmínek pro odmítnutí objednávky opouštěným operátorem je nastaveno takovým způsobem, že prakticky znemožňuje přenos tel. čísel. De minimis tento přenos významně ztěžuje, což jde proti smyslu směrnice 2002/22 (konsolidovaná verze), jejímž cílem je mimo jiné posílit usnadnění přenositelnosti tel. čísel. Navíc, jak stanoví článek 30 odst. 6 směrnice 2002/22, podmínky pro ukončení smlouvy a s tím spojené postupy nesmí odrazovat účastníky od přenosu tel. čísel.

Přípomínka k části 3, článku 9 odst. 9:

Přenesení a následná aktivace se mají provést v co nejkratší možné lhůtě, jak uvádí článek 30 odst. 4 směrnice 2002/22. Domníváme se, že s ohledem na technický rozvoj a možnosti by měla být doba přenosu a aktivace tel. čísla zkrácena. Jako příklad uvádíme Slovensko, kde celý proces trvá maximálně 4 pracovní dny. Navrhované opatření obecné povahy stanoví tuto lhůtu více než třikrát delší. Z tohoto důvodu si nemyslíme, že lhůta 14 pracovních dnů je nejkratší možnou lhůtou, za kterou lze přenos a aktivaci tel. čísla realizovat.

Přípomínka k části 4, článku 13 odst. 2:

Není zřejmé, kdo mohou být uváděné ***jiné subjekty***, které mohou využívat služby spojené se společným řešením (prakticky jde o službu poskytování informací spojených s přenosem tel. čísla, tedy osobní údaje). Navíc tyto jiné (např. komerční subjekty), i když budou moci využívat službu společného řešení, nemají povinnost podílet se na pořízení investic společného řešení (hardware, software). Tyto investice budou hradit pouze operátoři (pevní i mobilní), což může těmto operátorům zvyšovat náklady, které se pak v konečném důsledku promítnou do maloobchodních cen hrazených koncovými uživateli (spotřebiteli).

Přípomínka k článku 15 odst. 1 písm. a):

Z navrhovaného ustanovení lze dovodit, že není možné vypovědět smlouvu na dobu určitou z důvodu přenesení tel. čísla, pokud si smluvní strany výslovně tuto možnost nesjednaly ve smlouvě nebo všeobecných smluvních podmínkách.

I když v zásadě platí zásada pacta sunt servanta, tak v oblasti telekomunikací a ochrany spotřebitele, jakožto slabší smluvní strany, došlo v důsledku přijatých unijních předpisů k modifikaci této zásady ve prospěch ochrany slabší smluvní

strany. Zde odkazujeme na článek 30 odst. 6 směrnice 2002/22 (konsolidovaná verze), kde je presumována možnost změny poskytovatele i v případě, kdy závazkový vztah trvá (kdy neuplynuly např. sjednané 2 roky) mezi operátorem a spotřebitelem. Nadto směrnice explicitně uvádí, že podmínky pro ukončení takové smlouvy resp. závazkového vztahu, nesmí spotřebitele odrazovat od přenesení čísla k jinému operátorovi. Cílem směrnice 2002/22 je kromě poskytnutí vyššího standardu ochrany spotřebitele i posílení hospodářské soutěže. Za situace, kdy většinu nabízených kontraktů lze uzavřít pouze na dobu určitou, by pak taková úprava znemožňovala hospodářskou soutěž, protože, jak uvádí rec. 40 preambule směrnice 2002/22/ES, přenositelnost čísel je klíčovým faktorem účinné hospodářské soutěže. Navíc je takový přístup v rozporu s myšlenkou budování efektivního konkurenčního trhu. K tomu, že hlavním cílem směrnice 2002/22 je, aby účastníci měli právo přenášet tel. číslo kdykoliv, tedy i v případě smluv uzavřených na dobu určitou (bez možnosti, aby operátor mohl tuto možnost apriori smluvně vyloučit), se na svých oficiálních stránkách vyjádřila The European Communications Office ve své zprávě:

<http://www.erodocdb.dk/docs/doc98/official/Pdf/ECCRep155.pdf> (str. 16-17)

Z důvodu, že zákon č. 40/1964, občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů je subsidiárním právním předpisem k zákonu č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, který možnost spotřebitele ukončit smlouvu na dobu určitou, s tím, že by nebylo možné vzdát se tohoto práva smluvně, výslovně neupravil (a to pravděpodobně z důvodu neúplné transpozice směrnice 2002/22 (konsolidovaná verze), kterou mimo jiné dokládá Komise zahájené řízení o porušení smlouvy (více: <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/11/1429&format=HTML&aged=0&language=CS&guiLanguage=en>),) **navrhujeme vypuštění celého článku 15 odst. 1 písm. a).**

Připomínka k článku 15 odst. 1 písm. b):

Jsme přesvědčeni, že nespadá do věcné působnosti ČTÚ stanovovat, co mají operátoři zakotvovat ve všeobecných smluvních podmínkách, a to z důvodu, že opatření obecné povahy má upravovat pouze technické a organizační záležitosti spojené s přenosem telefonních čísel a nemá suplovat úlohu zákonných a podzákonných právních předpisů.

Navrhujeme přeformulovat i v návaznosti na předchozí připomínku.